National Library of Israel doc02056
Davar - דבר, 29.06.1948, page 1

הנני נשבע ומתחייב בהן צדקי

צבא ההגנה לישראל נשבע אמונים למדינתו

עם אחד, צבא אחד, מדינה אחת

טקס ההשבעה הפומבית בככר „הבימה" בתל־אביב

ברוב הוד נערך אתמול בתל־אביב טקס ההשבעה הפומבית של פלוגת חיל־רגלי, שהופיעה חמושה בככר „הבימה". אלפים התכנסו לחזות בטקס ולשמוע את דברי ראש העיריה ושר־החוץ. הככר וגגות הבתים הסמוכים היו מלאים המון רב. התזמורת הפילהרמונית הוסיפה לרוח החג. עשרות צלמים „הנציחו" את הטקס.

ברחבה מול מדרגות הבנין הסתדרו שלוש מחלקות חיילים על נשקם. במעלה המדרגות ישבה התזמורת שניגנה בנצוחו של סלומון את „אגמונט" לבאטהובן ו„אוריאל ד'אקוסטא" לראטהאוז.

בשעה 7.10 הגיע למקום ראש עירית תל־אביב י. רוקח ומיד לאחר זה בישרו תשואות ההמונים את בואו של שר החוץ מ. שרתוק, שבא בלוית רעיתו. כן הגיעו מפקד מחוז תל־אביב מיכאל בן־גל וקציני מטהו.

הנפת הדגל

לאחר שמ. שרתוק וי. רוקח עולים על הבמה, ניתנת פקודה „דום" ו„דגל נשק" ולתשואות האלפים הורם אל על דגל האומה.

י. רוקח פתח את הטקס בדברים קצרים. הזכיר את ימי העבר שבהם פעלה ההגנה במחתרת. כן הזכיר את הלוחמים שנפלו במלחמה ושלח ברכה חמה לצבא ישראל, שיביא לנו נצחון מהיר ושלם.

נאום מ. שרתוק

יום גדול ורציני הוא לנו היום הזה — אמר שר־החוץ בפתח דבריו הקצרים והנמרצים. **יום של חג ושל חשבון הנפש. יום זה מטיל עול מצוות חמור על הצבא ועל עצמנו. לא רק החיילים נשבעים לדגל, העם כולו נשבע אתם יחד. החיילים נשבעים לציית לעמם ולהגן עליו, והעם — לחזק את צבאו ולשמור על שלמותו, אחדותו, אחידותו ויחידותו.**

אנו עוברים שלב אחר שלב. אף היום הזה הוא שלב גדול בהתגבשות המדינה, בתהליך ההתקדמות מעם לאומה ממלכתית. יש ועוברים זעזועים קשים, אך מבחן בהם לכושר הסתגלותנו למשטר חדש של עצמאות ממלכתית, לכוח אפיינו האישי והקיבוצי.

שבועת החיילים היא קריאה לאלה שעדיין אינם נמצאים בשורותיהם — להתייצב. עם אחד, צבא אחד, מדינה אחת — זו הקריאה הבוקעת מדברי השבועה. אל תעמדו מנגד, נלחם יחד תחת דגל אחד ופיקוד אחד למען עם אחד ומדינה אחת (תשואות סוערות).

ולא נסתפק בקריאה — ממשיך שר החוץ. **העם יטיל את מרותו על כל יחיד מתוכו. שני צבאות משמעות שתי מדינות, אבל לנו יהיה צבא אחד ומדינה אחת.**

להלן דיבר מ. שרתוק על „צלם הבלהות" של הכוח הצבאי הערבי, שבשמו הצדיקה ממשלת המנדט את מדיניות המעל שלה ואשר עתה הועמד בפעם הראשונה במבחן האש מול צבא ישראל הצעיר. בחורינו הורסים את אגדת־הכזב על הכוח הערבי. הנצחון השלם עדיין מאתנו והלאה ובימי ההפוגה מוטל עלינו לחזק את כוחנו ולפגוש את יום המחרת מלוכדים, ממושמעים, מאוחדים, מאומנים, דרוכים לקרב.

נחיה עם בונה ולוחם;

מדינתנו קמה על יסוד של מאמצי דורות חלוצים, על יסוד הסבל, הדמע, התפילה והכיסופים, של דורות על דורות אשר נמקו בגולה, על יסוד מבצעי גאולה של חיילינו במלחמה העולמית, של מורדי הגיטאות, המעפילים; מפירי משטר „הספר הלבן", מקימי הצבא העברי. מדינתנו מונה רק שבעים רבוא, אך מיליונים מפנים עיניהם אליה, היא נחמתם וישועתם. אנחות וגניחות מדורות עברו בוקעות ועולות ומבקשות שילומים. ביום זה נישבע מחדש אמונים לדגלנו. נקשיב לתביעה החמורה המופנית לכולנו, במדים ושלא במדים, אשר בחזית ואשר בעיר ובכפר.

מ. שרתוק סיים לקול מחיאות־כפיים: **הבה נהיה יחד עם בונה ולוחם, דור גואל ונגאל; נעמוד יחד כעם אחד ובמדינה אחת עד שנגיע למטרתנו.**

טקס ההשבעה

על הבמה עולה מפקד מחוז תל־אביב. הדגל מורד עד חצי התורן לאות אבל על חללי הצבא ושוב מורם ומתנוסס בגאון. המפקד פונה לחיילים: אתם כאן במיסדר, כדי להישבע לעם ולמולדת. הוא קורא את השבועה, קצין המטה קורא את שמות החיילים. כל אחד עומד דום ואומר: אני נשבע! לאחר שכולם נשבעו, בירך המפקד את החיילים ואמר: עוד הדרך ארוכה לפנינו. נתקדם מקרב אל קרב עד בוא הנצחון.

„דום!" התזמורת מנגנת את „התקוה". לתשואות הקהל צועדים החיילים מן המקום וההמונים מתחילים להתפזר.

ניהל את הטקס מזכיר העיריה י. נדיבי.

באווירת התרוממות־רוח חגיגית עבר אתמול יום ההשבעה על תל־אביב. העיר המתה אלפי חיילים, שסובבו ברחובות ברגל ובמכוניות צבאיות, כשקול שירי המלחמה וההגנה בפיהם.

דגלים הונפו על בתי המוסדות ועל בתים פרטיים רבים.

לשיחת היום היתה רשימת 21 המפקדים שנתפרסמה זו הפעם הראשונה מאז הווסד ה„הגנה" לפני 27 שנים.

במשרדי קצין העיר

היה הטקס הראשון של השבעת חיילים בתל־אביב.

קבוצות קבוצות הגיעו החיילים מחטיבות שונות, הנמצאים בחופשה. היו ביניהם תותחנים מהנגב, אנשי פלמ"ח מהגליל, „וותיקים" מחי"ם מהמשולש.

עובדי שירות המודיעין והצנזורה הצבאית בתל־אביב הושבעו אתמול ב־11 לפנה"צ.

תפילות מיוחדות בבתי־הכנסת

בכל בתי הכנסת נערכו אתמול בבוקר תפילות מיוחדות לרגל השבעת הצבא.

החגיגות לחיילים

ב־6 בערב היתה בבית קפה „בוסתן" מסיבה לפצועים מחלימים מטעם עירית תל־אביב.

בערב היו הצגות־חינם לחיילים ב„אוהל". בתי הקולנוע העמידו לרשות החיילים 2000 מקומות חינם.

בעלי הקיוסקים כיבדו את החיילים במשקאות.

פורשים מן הפרישה

נודע, כי אנשי לח"י הנמצאים בצבא הושבעו אתמול בחטיבותיהם.

רוב אנשי אצ"ל חזרו ליחידותיהם, שעזבון אחרי בוא אנית הנשק.

ההגנה בירושלים חלק בלתי־נפרד של צבא ישראל

ההגנה בירושלים הפכה מאתמול, יום השבועה, לחלק בלתי נפרד של צבא־ההגנה לישראל. כן תצורף המשטרה היהודית הירושלמית למשטרת ישראל הכללית. המפקח הכללי של המשטרה, יחזקאל סהר, יבקר בימים הקרובים בירושלים בקשר לצירוף זה.

עתונאי ירושלים העברית הסבו אתמול עם מפקד מחוז ירושלים, דוד שאלתיאל, באולם הישיבות של הסוכנות היהודית. על שולחן מקושט בדגל תכלת־לבן נפרשה מפת ירושלים, כפי שסומנה ונחתמה על ידי הקונסול הבלגי, יו"ר ועדת שביתת הנשק, הקולונל ברונסון, שליח ברנאדוט, מפקד ירושלים דוד שאלתיאל והמפקד הערבי עבדאללה טאלאל, בקשר לקביעת קוי הגבולות של הכוחות הלוחמים. לפי הצבעים, השטח שבידי כוחותינו גדול פי שלושה מן השטח שבידי הערבים.

ביום השבעת הצבא עשה מפקד המחוז חשבון קצר. מה היה כוחנו בירושלים בראשית המאורעות ומה ההישגים שהגענו אליהם עד כה. על אף המהלומות הכבדות, המצור, הכשלונות, הנני בטוח — אמר המפקד — כי ירושלים, כפי שהיא כיום בידינו, לא תיכבש לעולם. לחדור לירושלים עם שריון כיום הוא מעשה ששום מפקד לא יעיז לעשותו. הננו מבוצרים. כל בית עברי בעיר הוא מבצר. אם יחדש האויב את ההפגזה, נפגיז אף אנו את הערבים בעיר העתיקה ובכל מקום שנמצאם, וביתר יעילות וביתר עצמה.

בחיפה

טכס ההשבעה בחיפה נערך בשעות שונות במחנות השונים. בכל המקומות עבר הטכס בחגיגיות רבה. פה ושם היתה גם תכנית אמנותית. בבתי הספר הוקדשו שיחות ומפקדים ליום הצבא. חטיבת העבודה ערכה את ההשבעה בכל מחנותיה בתכונה רבה ובסדר רב־רושם.

בעמק יזרעאל

יום השבעת הצבא עבר על עפולה בהתרוממות רוח. הונפו דגלים. החיילים הושבעו בבסיסם וקיימו ביקור זכרון בבית הקברות. ילדי בתי הספר קיבלו הסברה על ערך היום מפי מוריהם. הצגת קולנוע מיוחדת ניתנה בערב לחיילים הנמצאים בחופשה.

בשומרון

מחדרה מודיעים: רבה היתה התכונה לקראת יום ההשבעה בכל המושבות. בשעות הבוקר הונפו דגלים כביום הכרזת המדינה. אך יש להצטער על שמקום ההשבעה בחדרה נחסם בפני הקהל ורק מוזמנים יחידי סגולה יכלו להשתתף בטקס.

מחדרה נסעו חברי ועדת הבטחון הנפתית עם המפקדים למישלטים ולמוצבים השונים להשביע את החיילים החונים שם.

רבים נהרו מחדרה ומהסביבה לאחד הבסיסים המרכזיים אי־שם בשומרון, שבו נערכה חגיגה רבת רושם. עשרות נשים, חברות הארגונים מחדרה והסביבה, טרחו מבעוד יום. בסביבה נאה של פרדסים מוריקים התרכזו בככר הבסיס מאות חיילים חמושים ופלוגה משוריינת. מפקד החטיבה **שלמה שמיר** קיבל את המיפקד, הזכיר את שמות החללים שנפלו בקרבות האחרונים שלפני ההפוגה, ועמד על ערך השבועה. סגנו קרא את נוסח השבועה. בגמר ההשבעה נערך מצעד צבאי רב־רושם.

סביב מגרש הספורט ישבו חיילי החטיבה וחזו בתחרות כדורגל של שתי נבחרות.

בעמק חפר

מגוייסי עמק חפר הושבעו לאחר מיסדר נאה על ידי מפקד הנפה. בירכו את המושבעים ראש מועצת עמק חפר בן־צבי, הרב ישראלי מכפר הרא"ה וש. פרידלנדר מותיקי הגדוד העברי.

בכפר קאקון

חויה מיוחדת היתה זאת להשתתף בטקס רב־הרושם של השבעת חיל המצב בכפר קאקון, ששימש לא מכבר מעוז לאויב. בעוד חלק מן החיילים נשבע, עומדים חבריהם בעמדות המצפה ובחפירות המגן ועינם פקוחה. בן־צבי הביא לחיילים את ברכת ישובי עמק־חפר והרב גריה איחל לחברים החיילים יכולת עמידה ועוז בהגנה.

בשרון

מבעוד בוקר הונפו דגלי הלאום על בתי המוסדות ועל בניינים פרטיים בנתניה. ההשבעה החלה במטה הנפה. ב־9 הושבעו על ידי מפקד המחוז כל קציני מטה הנפה וכל עובדי נפת נתניה. ע. בן־עמי בירך את המושבעים בשם מועצת העיר והתושבים.

ב־12 בצהרים הושבעו מגוייסי נתניה במחנה אימונים. לאחר הנפת הדגל וקבלת המיסדר קרא מפקד העיר את פקודת היום והזכיר את החללים בני נתניה שנפלו בקרבות. אחד אחד נקראו המגוייסים ונשבעו. מיד לאחר ההשבעה חזרו לאימוניהם.

בשעות הערב נערכה בנתניה עצרת־עם. בתי הקולנוע נתנו הצגות חינם לחיילים ולשוטרים. מועצת העיר פירסמה כרוז מיוחד לכבוד היום.

בפתח תקוה

טקס רב השראה של השבעת קצינים וטוראים התקיים אמש במחנה צבאי. „אני נשבע", „אני נשבעת" — השיבו חיילים וחיילות כאשר השליש קרא את שמותיהם. בתום הטקס התכנסו כל אנשי הגדוד ונציגי הישובים הסמוכים למסיבה חברית.

„אי־שם"

מאת שאול הון, כתב צבאי

אוירת החג התקדשה עליך מרגע שנכנסת למכונית המובילה למחנה. היתה הרגשה בלב, שעומד אתה להיות עד במסכת קדושין היסטורית: מדינת ישראל מארשת לה כדת וכדין את צבא ההגנה לישראל.

סמוך לשלוש אחה"צ הגענו למחנה. החיילים עסקו בהכנות אחרונות למסדר ההשבעה. איש איש מילא בחריצות, אבל בלי „שוויץ", את התפקיד שהוטל עליו. את הבחורים אפפה הרגשת רצינותה של השעה. עוד כמה רגעים — והם יוצאים מגדר אלמונים וטירונים ונכנסים למסגרת צבא סדיר, דוגמת כל הצבאות הסדירים במדינות העולם.

3.10 — התזמורת פותחת במארש. יחידה אחר יחידה צועדת בקצב ובמתח ומסתדרת במקומה. 3.12 — המפקדים מסיימים את עריכת המפקד ומשתררת דממה. לפתע קורע את הדממה פיקוד אדיר של רב־הסמלים הגדודי. קצין אחד עולה מעמידת הדום של הגדוד. מפקד הגדוד מקבל את המפקד וקורא את נוסח ההשבעה. מפקדי היחידות משביעים את חייליהם, איש איש בפני עצמו. כל חייל צועד קדימה והצהרתו „אני נשבע" מהדהדת עם נקיש עקביו. חמש דקות — והטקס תם. קצר, צבאי ונמרץ. התזמורת מסיימת בהמנון.